

ಆಕೆಯು ಉದುರಿದ ಒಣಿದ ಎಲೆಗಳನ್ನು, ಕೂಡಿ, ಅವಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಮೇಲೆಂದು ಇಟ್ಟು ತೆಳ್ಳಿಗಿನ ದಾರದಲ್ಲಿ ಅಪೋ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಸಾವಕಾರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವು ಬಹುಬೀಲೆಯ ನೋಟಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಂತಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಸಂಪತ್ತಿನರೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಉದುರಿದ ಎಲೆಗಳು ಉಜ್ಜಲ ಲಾಂಛನವಾಗುವವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವಗಳ ಮೈಮಾಡಿ, ನಿಲುವಾದ ಎತ್ತರ, ದುಂಡಾಗಿ ಹಬ್ಬಿದ ಶರೀರ, ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಚೊಪಾಗಿ ವಿಶ್ವಚೇದ ಪಡೆದ ರೀತಿ ಎಂಥವರನ್ನೂ ಮೋಹಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಇವೇನು ಎಲೆಗಳೇ, ಕಿರೇಟಗಳೇ ಎನ್ನುವವನ್ನು ಭವ್ಯವಾಗಿ, ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ.